

ningen om Henlæggelsen, saa troe vi dog ikke, at den Sum, der forlanges til Planteskole etc., er overdreven høj, dersom Underviisning i Forst- væsenet indføres for Landboeleverne.

Dersom man med os anseer det for ønskeligt, at der ved Landbohøjskolen indføres en for Landmænd passende Underviisning i Skovvæsen og Gartneri, saa troe vi ikke, at man kan have nogen Betænkelighed ved at anvende de mindre Summer i dette Niemed, som her ere foreslaaede. Man vinder derved den Underviisning i de anførte Retninger, der er passende ved en Landbohøjskole, uden at indgaae i et usikkert og generende Fællesskab, der indskrænker den fulde Raadighed over Landbohøjskolen, som Kongeriget nu har.

Vi kunne sluttelig ikke tilbageholde, at om endog Monarchiets Repræsentation Intet skulde indvende imod at overdrage til Landbohøjskolen hele den Sum, som Forstunderviisningen hidtil har kostet, saa er det dog et Spørgsmaal, om Kongerigets Repræsentation, især ligeoverfor de forhaandenværende Forhold, bør modtage en Assistance, der i sig selv er ubetydelig, og som Kongeriget ikke behøver, og derved paa- drage sig et Skin af at ville benytte Monarchiets Penge til sine færegne Instituter.

Da vi efter det Anførte finde: a) at den nuværende Forstunderviisning giver et tilfredsstillende Resultat, b) at Underviisningen for de tilkommende Forstembedsmænd ikke i Fagvidenskaben kan benyttes af Landbrugsseleverne, c) at den projekterede Overenskomst med Monarchiet lider af formelle Mangler og d) at den kan give Anledning til Mistydning, saa kunne vi ikke tilraade Thinget at vedtage det foreliggende Lovforslag, men tillade os, i Erkjendelsen af det Rytige i, at der ved Højskolen holdes Forelæsninger i Økonomisk Gartneri og Skovbrug for Landbrugsseleverne, at foreslaae følgende Redaktion af Loven:

§ 1.

Ved den Kongelige Veterinair- og Landbohøjskole skal for Fremtiden tillige meddeles

Underviisning i Havedyrkningslære og holdes Forelæsninger i Skovbrug.

§ 2.

Foruden de, efter § 8 i Lov af 8de Marts 1856 angaaende Dyrteffelen af en Veterinair- og Landbohøjskole, ved Højskolen ansattes 7 faste Lærere, ansættes endvidere 1 af Kongen udnevnt fast Lærer i Havedyrkningslæren. Af det samlede Lærerpersonale lønnes fremtidigt de 2 yngste med 1,000 Rbd. aarlig.

Læreren i Havedyrkningslæren erholder fri Bolig paa Højskolen.

Til Lønning af en Docent i Skovbrug kan anvendes indtil 600 Rbd. aarligt.

Medens der med Hensyn til det Hensigtsmæssige i Henlæggelsen af Underviisningen for Gartnere til den kongelige Veterinair- og Landbohøjskole ikke i Udvalget har været nogen Meningsforskjel, har Udvalgets Fleertal derimod troet at burde fraraade den foreslaaede Henlæggelse, forsaavidt Forstunderviisningen angaaer. Medundertegnede Bjerring og Jørgensen kunne imidlertid ikke dele de af Fleertallet i saa Henseende fremsatte Betænkeligheder, men maae tværtimod ansee den foreslaaede Forholdsregel for ubetinget at være i alle Vedkommandes Interesse. Idet vi derfor anbefale det ærede Landsthing at vedtage Lovforslaget med de nedenfor anførte mindre betydelige Endringer, skulle vi søge nærmere at begrunde vor Opfattelse af Sagen.

Vi kunne saaledes ikke anerkjende, at Forstunderviisningen skulde indtage en saa aldeles exceptionel Stilling blandt alle de Underviisningsfag, der kunne blive Gjenstand for Højskole-Underviisning, at den nødvendigviis maa meddeles aldeles isoleret fra al anden saadan Underviisning, og naar man er enig med os heri, skjønte vi ikke, at den har nærmere Børingspunkter med nogen anden højere Underviisning end med den, der meddeles ved Landbohøjskolen. Der gaaer utvivlsomt gjen- nem vor Tid en Bestræbelse efter at samle det Beslægtede; som nærliggende Exempler skulle vi